

Uchwała nr 2/2020
Rady Naukowej Instytutu Literaturoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego
z dnia 28 lutego 2020 roku
o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych
w dyscyplinie literaturoznawstwo
dr Monice Ładoń

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm.) w związku z art. 179 ust. 1 i 3 pkt. 2 b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r., poz. 1669 z późn. zm.) Rada Naukowa Instytutu uchwała, co następuje:

§1

nadać dr Monice Ładoń stopień naukowy
doktora habilitowanego nauk humanistycznych
w dyscyplinie literaturoznawstwo.

UZASADNIENIE

Powyższą uchwałę Rada Naukowa Instytutu podjęła po zapoznaniu się z dokumentacją postępowania habilitacyjnego, w szczególności zaś z recenzjami i opiniami członków komisji habilitacyjnej, którzy jednogłośnie pozytywnie ocenili dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny Habilitantki stwierdzając, że spełnia Ona warunki niezbędne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Dr Monika Ładoń jako główne osiągnięcie naukowe przedstawiła monografię pt. „*Choroba jako literatura. Studia maladyczne*”.

Recenzenci zgodnie podkreślają, iż rozprawa habilitacyjna jest „imponująca pod względem zakresu podjętych w niej zagadnień, zakresu materiału literackiego, na którym pracuje Autorka, a także pod względem dojrzałości dyskursu naukowego, podpartego solidnymi podstawami metodologicznymi, oryginalnymi, zaskakującymi lekturami” (prof. A. Dziadek). Habilitantka na pierwszym miejscu stawia literaturę, a najważniejszą sprawą staje się sztuka interpretacji tekstów literackich.

Recenzenci upatrują w monografii dr Ładoń merytoryczny potencjał, który otwiera przestrzeń dla dyskusji, prowokuje do refleksji i inspiruje. Jak twierdzi jedna z recenzentek dr hab. J. Wójcik „wartość tej książki polega na jej merytorycznym potencjale, otwierającym przestrzeń dla dyskusji i prowokującym do refleksji oraz uzupełnień”. Zebrane w monografii materiały, w przyszłości mogą służyć innym badaczom jako podstawa do dalszych, pogłębionych interpretacyjnie badań. Habilitantka pisząc i publikując tę monografię zapewniła sobie stałą obecność w badaniach powiązanych z dyskursem maladycznym, gdyż do tej pracy będzie musiał odwołać się każdy, kto zechce się zajmować podobną problematyką. Jednocześnie uznano zatem pracę Habilitantki za „prekursorską, dojrzałą, koncepcyjnie przemyślaną i metodologicznie umocowaną, autorską propozycję ujęcia jednego z *masywów badawczych*, jaki stanowi literacko przetworzone doświadczenie choroby”. We wszystkich recenzjach zwrócono uwagę na fascynację Habilitantki podjętą problematyką. Członkowie komisji jednocześnie podtrzymując wysoką ocenę rozprawy, dają głównemu osiągnięciu naukowemu jak i pozostałemu przedstawionemu do oceny dorobkowi „świadectwo autentycznej pasji poznawczej” (prof. K. Pietrych). Pozostali członkowie komisji również zaaprobowali wysoką ocenę dorobku naukowego Habilitantki wystawioną przez Recenzentów. Podkreślili oryginalność i nowatorstwo rozprawy, profesjonalizm warsztatu badawczego oraz istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej. Członkowie komisji przedstawili opinię, iż dorobek Habilitantki jest świadomie, konsekwentnie i spójnie rozwijanym projektem badawczym, a książka będąca głównym osiągnięciem naukowym stanowi cenny i oryginalny wkład do badań z pogranicza różnych dyscyplin współczesnej humanistyki.

Komisja bardzo wysoko oceniła również pozostały podoktorski dorobek Habilitantki rozwijający się w sposób systematyczny niezwykle dynamicznie od momentu uzyskania stopnia doktora. Stwierdzono, że dorobek przedłożony przez Habilitantkę mieści się w obszarze dyscypliny literaturoznawstwo i uznać go należy za bardzo spójny i konsekwentny. W ocenach położono akcent na wielonurtowość w badaniach Habilitantki oraz ewolucyjny charakter Jej osiągnięć.

W opinii wszystkich Członków Komisji także praca naukowo-badawcza i dydaktyczna Habilitantki zasługuje na najwyższe uznanie. W przedstawionym dorobku Recenzenci i Członkowie Komisji zgodnie docenili m.in. systematyczną ewolucję oraz doskonalenie warsztatu naukowego literaturoznawcy oraz samodzielne i profesjonalne wyznaczenie pola badawczego, na którym Habilitantka zajmuje już, należne jej bez wątpienia, miejsce ekspertki.

Mając na uwadze jednoznacznie pozytywne wnioski recenzentów oraz wszystkie uwagi sformułowane i zaakcentowane w ocenie przedstawionego dorobku, kierując się pozytywną opinią komisji habilitacyjnej, Rada Naukowa Instytutu Literaturoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego przyjęła ją za własną i postanowiła nadać dr Monice Ładoń stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie *literaturoznawstwo*.

§2

Uchwała została podjęta w głosowaniu tajnym i zapadła bezwzględną ilością oddanych głosów.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

DYREKTOR
Instytutu Literaturoznawstwa
Wydziału Humanistycznego
Prof. dr hab. Dariusz Pawelec

